Dosarul nr. 5r-3982/2025
4-25089528-12-5r-24062025

***Hotărîre***
*în numele Legii*

26 septembrie 2025 mun. Chişinău
Judecătoria Chişinău *(sediul Buiucani)*
Instanța compusă din:
Președintele ședinţei, judecătorul, Liudmila Beșliu
Grefier: Olga Topalov
*Cu participarea:* contestatarei Plamadeala Elena;
*În lipsa*: agentului constatator Domnișor Cătălina;
Examinând, în ședință publică, contestația declarată de Plamadeala Elena împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 858593 din 14.05.2025 întocmit de către agentul constatator Domnișor Cătălina din cadrul IP Centru mun. Chișinău și a deciziei de sancționare din 14.05.2025, prin care Plamadeala Elena a fost recunoscută vinovată în comiterea contravenției prevăzute de art. $47^1$ alin.(1) Cod contravențional și sancționată cu amenda în mărime de 25000 lei, instanța de judecată,

*c o n s t a t ă :*

La 14 mai 2025 agentul constatator Domnișor Cătălina din cadrul IP Centru mun. Chișinău a întocmit procesul verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 858593 în privința lui Plamadeala Elena pentru faptul că în perioada anului 2024 a avut 6 conexiuni cu operatorul bancar din Federația Rusă, Banca Comercială PSB manifestate prin primirea remunerărilor bănești în scopul implicării și influențării procesului electoral Referendumul constituțional electoral 2024.

Astfel, la data de 02 iunie 2025, nefiind de acord cu decizia emisă, Plamadeala Elena a depus contestație în condițiile art. 448 din Codul contravențional împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție.

Agentul constatator în persoana lui Domnișor Cătălina fiind legal înștiințați despre locul, data și ora examinării cauzei, în ședință de judecată nu s-au prezentat, astfel în temeiul art. 455 alin. (2) Cod contravențional, instanța a apreciat drept posibilă examinarea cauzei în lipsa agentului, cu remiterea copiei de pe hotărâre.

Plamadeala Elena fiind prezentă în ședința de judecată a solicitat admiterea contestației, menționând că nu a primit careva transferuri bănești și, nu se consideră vinovată de fapta ce i se impută de către agentul constatator.

Audiind poziția contestatarei, examinând probele administrate întru dovedirea celor invocate și raportându-le, per ansamblu, la prevederile legale aplicabile cazului, instanţa de judecată constată următoarele.

Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părțile care nu au fost prezente la ședința de examinare a cauzei contravenționale, de la data înmînării copiei de pe decizia respectivă în condițiile art. 447[1] alin. (8) Cod contravențional.

Inițial, instanța verifică respectarea obligațiilor procesuale, astfel, conform anexelor la caz, instanța atestă că petenta a respectat norma precitată supra.

Potrivit art.5 alin.(1) Cod contravenţional, nimeni nu poate fi declarat vinovat de săvârşirea unei contravenţii, nici supus sancţiunii contravenţionale decît în conformitate cu legea contravenţională.

Art.7 din Codul contravenţional prevede că, persoana poate fi sancţionată numai pentru contravenţia în a cărei privinţă este dovedită vinovăţia sa, cu respectarea nomelor prezentului cod.

Art.8 din Codul contravenţional prevede că, persoana este supusă răspunderii contravenţionale numai pentru fapte săvîrşite cu vinovăţie. Este supusă răspunderii contravenţionale numai persoana care a săvîrşit cu intenţie sau din imprudenţă o faptă prevăzută de legea contravenţională.

În conformitate cu art.375 alin.(1) Cod contravenţional, persoana acuzată de săvârşirea unei contravenţii se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăţia sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod.

Conform art.381 Cod contravenţional, (1) Orice persoană are dreptul la satisfacţia efectivă din partea instanţei de judecată competente împotriva actelor care violează drepturile, libertăţile şi interesele sale legitime. (2) Orice persoană are dreptul la examinarea şi la soluţionarea cauzei sale în mod echitabil, în termen rezonabil, de către o instanţă independentă, imparţială, legal constituită, care să acţioneze în conformitate cu prezentul cod. (3) Reprezentantul autorităţii competentă să soluţioneze cauza contravenţională nu poate participa la examinarea cauzei dacă are, direct sau indirect, un interes care i-ar putea afecta imparţialitatea. (4) Autoritatea competentă să soluţioneze cauza contravenţională are obligaţia de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă, a circumstanţelor cauzei, de a evidenţia atât circumstanţele care dovedesc vinovăţia persoanei, cât şi cele care dezvinovăţesc persoana în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, precum şi circumstanţele atenuante sau agravante.

Potrivit art.440 alin.(1) Cod contravențional, constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a deciziei privind examinarea contravenţiei în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcţionarului abilitat să examineze cauza contravenţională, din cadrul autorităţii din care face parte agentul constatator, în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.

În conformitate cu art.442 alin.(1) din Codul contravenţional, procesul-verbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul.

Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui.

Materialele cauzei contravenționale denotă următoarele.

Potrivit procesului-verbal cu privire la contravenție, seria/nr. MAI06 858593 s-a stabilit că, cet.Plamadeala Elena în perioada anului 2024 a avut 6 conexiuni cu operatorul bancar din Federația Rusă, Banca Comercială PSB manifestate prin primirea remunerărilor bănești în scopul implicării și influențării procesului electoral Referendumul constituțional electoral 2024.

Conform art. 425 alin. (1) Cod contravențional – probele sînt elemente de fapt, dobîndite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la cunoaşterea altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei.

Conform art. 425 alin. (1) Cod contravențional – în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, depoziţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză.

Reține instanța că conform prevederilor art. 442 alin. (1) Cod contravențional Procesul-verbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui.

Probatoriul pe care își fortifică pretențiile agentul constatator, este constituit din *copiile unor acte neutentificate corespunzător, precum :* procesul-verbal cu privire la contravenție;
- solicitarea Șefului DP mn.Chișinău, comisar șef, Marin Garaz adresată la 08 aprilie 2025 șefilor IP teritoriali DP mun.Chișinău prin care se solicită informarea zilnică către orele 08.00 rezultatele obținute pe marginea proceselor contravenționale prevăzute de art. 47/1 Cod contravențional;
- copia neautentificată a ordonanței procurorului delegat în Procuratura Anticorupție Cristina Carajeleascov din 08.11.2024, emisă în cauza penală nr. 2023970322, privind aprecierea pertinenței rezultatelor măsurilor speciale de investigație;
- copia neautentificată a ordonanței din 22 octombrie 2024 a aceluiași procuror privind efectuarea MSI în cadrul cauzei penale 2023970322;
- copia neautentificată a încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) din 01.04.2025 și mandatul judecătoresc, dosar nr. 13-2237/2025, prin care s-a dispus autorizarea folosirii datelor obținute în urma efectuării măsurilor speciale de investigații în carul cauzei penale 2023397022;
- copia neautentificată a încheierii Judecătoriei Chișinău sediul Ciocana din 22 octombrie 2024 prin care s-a autorizat efectuarea MSI în cadrul cauzei penale 20233970322;
- copia neautentificată a ordonanței din 11 decembrie 2024 privind aprecierea pertinenței rezultatelor măsurilor speciale de investigații ;
- copia neautentificată a ordonanței din 19 noiembrie 2024 a procurorului Cristina Carajeleascov prin care se solicită efectuarea MSI în cadrul cauzei penale 20233970322;

- copia neautentificată a încheierii Judecătoriei Chișinău sediul Ciocana din 01 aprilie 2025 prin care s-a autorizat folosirea datelor obținute în urma efectuării MSI din cauze penală 2023970322 în cauza contravențională RAP01433516;

Astfel, examinând minuțios documentele anexate de către agentul constatator la materialele dosarului cauzei contravenționale în privința cet. Plamadeala Elena instanța de judecată atestă că acestea confirmă doar dispunerea și autorizarea efectuării măsurilor speciale de investigații în cadrul urmăririi penale în cauza penală nr. 2023970322, precum și autorizarea folosirii datelor obținute în urmaefectuării măsurilor speciale de investigații din cauza penală nr. 2023970322 în cauza contravențională RAP01 433516, *însă, procesele-verbale privind consemnarea rezultatelor efectuării acestor măsuri speciale de investigații, la materialele dosarului cauzei contravenționale lipsesc.*

Astfel, la acest capitol, cu trimitere la prevederile art. 133 din Codul de procedură penală, instanța de judecată menționează că, măsurile speciale de investigaţii se dispun şi se efectuează dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiţii: 1) este pornită urmărirea penală cu privire la pregătirea sau săvârşirea unei infracţiuni grave, deosebit de grave sau excepţional de grave, cu excepţiile stabilite de prezenta secţiune; 2) acţiunea este necesară şi proporţională cu restrângerea drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale omului; 3) pe altă cale este imposibilă realizarea scopului procesului penal şi/sau poate fi prejudiciată considerabil activitatea de administrare a probelor. (2) Măsurile speciale de investigaţii pot fi efectuate în privinţa bănuitului, învinuitului sau persoanei despre care există probe că fie contribuie la pregătirea sau la săvârşirea infracţiunii, fie primeşte ori transmite bani, bunuri sau informaţii pertinente pentru cauza penală.

Respectiv, instanța de judecată apreciază că, probele administrate în rezultatul efectuării măsurilor speciale de investigații ar putea fi folosite în procesul contravențional doar în cazul pornirii acestuia de către procuror în cazul încetării urmăririi penale din cauza că fapta constituie o contravenţie, în condițiile prevăzute la art. 396 alin. (3) din Codul contravențional, ceea ce nu se atestă în cauza examinată.

Astfel, în cadrul examinării contestației, instanța de judecată a fost în imposibilitate de a stabili elementele de bază în această cauză, care ar proba vinovăția făptuitorului Plămădeală Elena, or întru confirmarea comiterii contravenției, la materialele cauzei nu există nici un element de fapt, dobândit în modul stabilit de prezenta lege, care a servit la constatarea existenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la elucidarea tuturor circumstanţelor importante pentru justa soluţionare a cauzei, potrivit art. 425 alin. (1) din Codul contravenţional

Astfel în măsura în care procesul verbal de constatare a contravenției nu este susținut de dovezi care corespund prevederilor legale procesuale în baza cărora s-a întocmit precum și din cauza că în cadrul acumulării probelor nu și-au găsit confirmare afirmațiile agentului constatator, iar petiționarul respinge învinuirile aduse nu se mai poate susține temeinicia procesului verbal fără a indica prezumția de nevinovăție instituită de art.6 a Convenției.

Or, potrivit practicii CEDO în cauzele referitoare contravenții sunt aplicate prevederile art.6 din CEDO cu toate garanțiile conferite de acesta contravenientul beneficiind de prezumția

de nevinovăției (cauza Anghel vs. României) sarcina probei revenind agentului constatator cu respectarea în acest mod a principiului egalității armelor. Cu respectarea principiului prezumției nevinovăției și a egalității armelor impuse de exigențele art.6 din CEDO precum și a principiului contradictorialității și al dreptului la apărare s-a dat posibilitatea ambelor părți de a propune probe instanței.

Studiind substratul probatoriu prezentat de către agentul constatator se constată dubii rezonabile cu privire la temeinicia învinuirii aduse. Ori conform prevederilor art. 375 Cod contravențional, persoana acuzată de săvârșirea unei contravenții se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod. Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa. Concluziile despre vinovăția persoanei în săvârșirea contravenției nu pot fi întemeiate pe presupuneri.

Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condițiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, prin urmare la cazul dedus judecății prin neprezența agentului constatator în ședință de judecată instanța nu poate reține probele ce nu au fost examinate în cadrul ședinței de judecată.

În prezenta cauza, instanța reține că, nu poate opera prezumția de temeinicie a procesului verbal de contravenție și în lipsa a unor altor mijloace de proba cercetate în cadrul ședinței de judecată, care să confirme situația de fapt reținută prin procesul - verbal de contravenție, aplicarea prezumției de temeinicei a procesului-verbal de contravenție în prezenta cauza ar fi contrar garanțiilor prevăzute de art. 6 CEDO.

Astfel, instanța de judecată reține având în vedere principiul legalității, care este de rang constituțional, și exprimă obligativitatea respectării legilor și a calității acestora, precum și asigurarea respectării ordinii de drept, se reține că aceste condiții au fost neconsiderate la data întocmirii actului. Or, legalitatea este de esența cerințelor statului de drept, a preeminenței legii în reglementarea relațiilor sociale.

Instanța de judecată notează, că, răspunderii contravenționale este supusă numai persoana vinovată de săvârșirea contravenției prevăzute de legea contravențională, în context temeiul real al răspunderii contravenționale îl reprezintă fapta prejudiciabilă, iar componența de contravenție reprezintă stipulată în legea contravențională, reprezintă temeiul juridic al răspunderii contravenționale. Drept urmare, instanța de judecată reține că, agentul constatator nu a întreprins măsurile necesare pentru a acumula, în mod legal, și a prezenta probe, întru elucidarea circumstanțelor cazului și în susținerea învinuirii aduse

Luând în consideraţie cele menţionate mai sus, instanţa de judecată consideră că agentul constatator, nu a cercetat sub toate aspectele circumstanțele cauzei și nu a indentificat existența de careva acțiuni pasibile de a fi sancționate.

La materialele cauzei, nu au fost adminstrate probe utile cazului, ce demonstrează existența faptului contravenției și a vinovăției contravenientei.

Instanța, remarcă că, în contextul specificului contravenției, agentul constatator era obligat de a cumula probatoriu corespunzător, în persoana unor martori care ar fi confirmat cele indicate în actul de învinuire.

În contextul celor enunțate, urmează a evidenția hotărîrea din 11.10.2011 pe cauza Fomin c. Moldovei (no. 36755/06), Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că există încălcare a art. 6 § 1 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului în situaţia în care persoana a fost recunoscută vinovată în comiterea contravenţiei doar pe baza afirmaţiilor celeilalte părţi. Reiterînd, instanța de judecată reține că, la materialele cauzei lipsesc probe ce ar putea servi drept temei pentru constatarea unei eventuale contravenții, cît și necesitatea de sancționare în acest sens a persoanei Elena Plamadeală. Instanța apreciază critic și nu poate reține existența unei constatări corespunzătoare a vinovăției contravenientului, reieșind din materialele prezentate de către agetul constatator, or, din conținutul acestora nu se adevereşte situaţia descrisă, iar, careva probe acumulate prin mijloace tehnice speciale de constatare nemijlocit de către agentul constatator nu au fost prezentate.

Este de evidenţiat că prin Hotărârea nr. 21 din 20 octombrie 2011 Curtea Constituţională a statuat cu titlu de principiu că: „27. [...] regula in dubio pro reo constituie un complement al prezumţiei nevinovăţiei, un principiu instituţional care reflectă modul în care principiul aflării adevărului, consacrat în dreptul procesual penal, se regăseşte în materia probaţiunii. Ea se explică prin aceea că, în măsura în care, în pofida dovezilor administrate pentru susţinerea vinovăţiei celui acuzat, îndoiala persistă în ce priveşte vinovăţia, atunci îndoiala este echivalentă cu o probă pozitivă de nevinovăţie. [...] 36. In acelaşi sens, Curtea reţine că, potrivit principiilor de drept procesual penal, nimeni nu este obligat să-şi dovedească nevinovăţia, sarcina probaţiunii revenind acuzării, iar situaţia de dubiu îi profită celui acuzat (in dubio pro reo). [...] 46.

De asemenea, articolul 6 din CEDO garantează dreptul la un proces echitabil pentru a decide asupra drepturilor şi obligaţiilor cu caracter civil sau a temeiniciei oricărei acuzaţii penale. Astfel, prezumţia nevinovăţiei şi exigenţa ca organul de urmărire penală să suporte sarcina de a dovedi acuzaţiile este menţionată explicit în articolul 6 § 2 din CEDO şi ţine de noţiunea generală de proces echitabil în sensul articolului 6 § 1 (a se vedea, mutatis mutandis, Saunders versus Regatul Unit al Marii Britanii şi Irlandei de nord din 17 decembrie 1996, § 68). Astfel, în lipsă de probe şi în mod voalat agentul constatator a emis o decizie invocând nişte concluzii lipsite de suport, neacumulându-se probe ce ar confirma vinovăţia contravenientului.

Demonstrarea vinovăţiei unei persoane urmează să fie asigurată cu prezentarea probelor pertinente în raport cu procesul verbal întocmit.

În acest sens, instanţa reaminteşte că unul din principiile fundamentale al procedurii contravenţionale constituie prezumţia nevinovăţiei, ceea ce determină că sarcina probei în astfel de procedură aparţine agentului constatator, care urmează să demonstreze vinovăţia contravenientului în faţa instanţei de judecată cu prezentarea probelor pertinente în raport cu procesul-verbal cu privire la contravenţie, ceea ce agentul constatator nu a întreprins în acest caz. Remarcă faptul că, agentul constatator, careva probe suplimentare care ar fi demonstrat vinovăţia persoanei învinuite nu au fost prezentate, astfel, instanţa consideră că ultimul nu a dat dovadă de respectare a normei legale diriguitoare.

Astfel, în contextul enunțat mai sus, apare o neclaritate, reieșind din care surse probatorii s-a ghidat agentul constatator.

Conform art.458 alin. (1) Cod contravenţional, examinând cauza contravenţională, instanţa de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenţiei imputate; b) existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei; c) vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional; d) existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante; e) necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale; f) alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei.

Potrivit art. 441 alin. (1) lit. a) Cod contravențional prevede că procesul contravenţional nu poate fi pornit, iar dacă a fost pornit, nu poate fi efectuat şi va fi încetat în cazurile în care: a) nu există faptul contravenţiei.

Conform art. 461 Cod contravențional, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute la art. 441 şi 445, instanţa încetează procesul contravenţional.

Astfel, luând în consideraţie cele enunţate mai sus şi faptul că agentul constatator nu a prezentat probe şi argumente în vederea fortificării învinuirii aduse contravenientului, instanţa de judecată, admite contestația depusă ca fiind întemeiată.

În baza celor expuse şi în conformitate cu art. art. 441 alin. (1) lit. a), 460-462 Cod contravențional, instanţa de judecată

*h o t ă r ă ș t e:*

Se admite contestația declarată de Plamadeala Elena împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 858593 din 14.05.2025 întocmit de către agentul constatator Domnișor Cătălina din cadrul IP Centru ***** și a deciziei de sancționare din 14.05.2025, prin care Plamadeala Elena a fost recunoscută vinovată în comiterea contravenției prevăzute de art. $47^1$ alin.(1) Cod contravențional și sancționată cu amenda în mărime de 25000 lei, *ca fiind întemeiată*.

Se încetează procesul contravenţional iniţiat în temeiul art.$47^1$ alin.(1) Cod contravențional în privinţa Plamadeala Elena, *din motivul lipsei faptei contravenției în acțiunile acesteia.*

Hotărârea poate fi contestată cu recurs la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul Buiucani).

*Președintele ședinței,*

***Judecătorul*** ***Liudmila Beșliu***